

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí ČASOPIS

Březen 2019 / 203

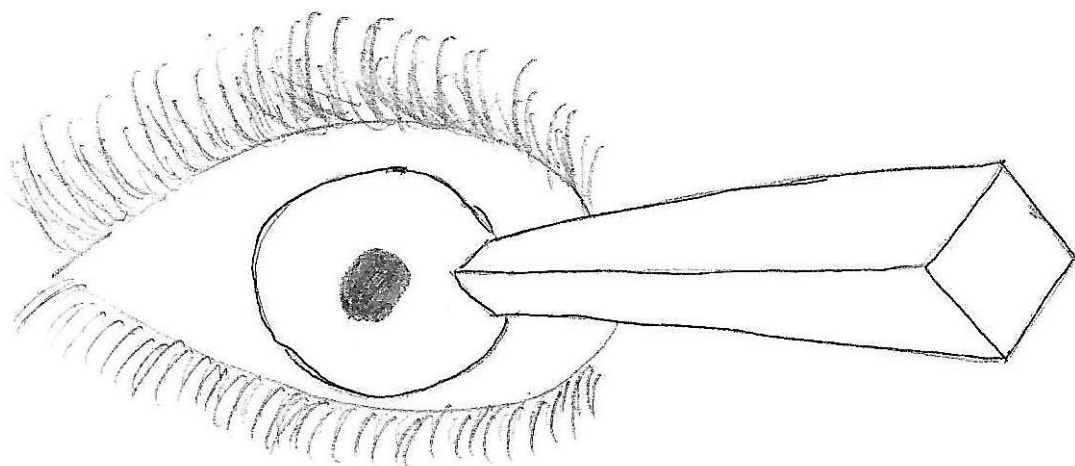
Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve svém vlastním oku nepozoruješ? Jak můžeš říci svému bratru: ‚Bratře, dovol, ať ti vyjmu třísku, kterou máš v oku,‘ a sám ve svém oku trám nevidíš? Pokrytče, nejprve vyjmi trám ze svého oka, a pak teprve prohlédneš, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra.

(Evangelium podle Lukáše, 6. kap., verše 41-42)

Milí přátelé, sestry a bratři,

nechci vstupovat do doby postní s nějakou „moralitkou“ (nějakým poučujícím psaním). Někdy jako faráři vyřizujeme, co říká Bůh, a někdy víc mluvíme o tom, *co bychom měli jako lidé dělat*. A když je farář v aplikaci Božího slova v životě konkrétnější, někomu se to líbí, že je to konečně jasná řeč, jiný podezírá faráře, že podceňuje své posluchače, že by to sami nedomysleli. Ani jeden těchto postojů mě netěší. Myslím si, že jako kazatelé máme být i vykladači Božího slova v našem životě, že máme hledat a poukazovat na to, jak se evangelium v našem životě projevuje (nebo by se projevovat mohlo). To, že promýšlíme etická témata a nabízíme pohled, o kterém jsme přesvědčeni, že vychází z jádra biblické zvěsti, neznamená, že bychom posluchače podceňovali. Spíš si myslím, že bychom si měli dát pozor, abychom vedle morálních apelů stihli mluvit i o Boží velkorysosti, milosrdenství a věrnosti.

Kázání na hoře (u Lukáše na rovině či na poli) je ovšem plné výzev, *co bychom měli dělat*, když chceme žít v Božím království a pokud ho chceme už zde, v našem životě, spoluvytvářet. Ježíšova řeč o Božím království sice zní

obr. Václav Jelínek, 16 let

někdy jako „moralitka“, ale k člověku je nesmírně přejná. Bůh o nás lidech smýšlí nesmírně kladně a laskavě, i když zná (jako nikdo jiný) i naše slabosti. Rodiče, kteří mají pěkný vztah k dětem, by o nich s druhými lidmi nikdy nemluvili nepěkně, což neznámá, že budou své děti zarputile hájit i v situaci, kdy s nimi nesouhlasí. Ježíš chce, aby naše vztahy odrážely vztah, který má Bůh k nám, a ten je plný lásky, tak, jak to nikdo z nás sám od sebe neumí - ale Ježíš nás vybízí k tomu, abychom se o to pokusili.

To, že u druhých vnímám nějaké nedostatky, a oni u mne, se může obrátit k dobrému. Chyby druhého mi mohou být výstrahou, mohou mi pomoci v tom, aby se aspoň mně to samé nestalo. Chyby druhých mi také mohou nastavit zrcadlo, vždyť si přece nevidím na špičku nosu, natož na záda. Jinak řečeno: Chyby na druhých vidím lépe než na sobě (to je přirozené). A vidím i to, že druhý svou chybu nevidí. Často na druhých vidím právě i své *vlastní chyby* lépe než na sobě. A měl bych počítat s tím, že to, co vidím na druhém, on vidí na mně.

Ježíš někdy přehání a provokuje, aby si člověk lépe zapamatoval, o co mu jde. Jsou to výrazné obrazy: trám v oku; velbloud, kterého někdo cpe uchem jehly; „oslepení“ muži, kteří někdy pohlédli chtivě na cizí ženu, atd.

Nevím, jestli se Ježíš v „podobnosti“ o třísece a trámu strefuje víc do pokrytectví nebo do přehnané kritičnosti, kdy nám nic není „recht“ nebo kdy na druhém nenecháme „nit suchou“. Zkusím proto nejprve položit pár otázek k sebezpytování:

Když druhému něco vytýkám, jde předně o to, že mi na něm něco vadí, nebo o to, že vidím, že ho něco trápí (pálí či svědí jak smítko v oku) a chci mu pomoci? Jde mi o něj, nebo o mou spokojenost s ním? Nehojím si kritikou druhých své mindráky (když je druhý horší, ještě na tom nejsem rak špatně)? Chválím dostatečně lidi, se kterými žiji a spolupracuji? Dávám jim najevo, že mi na nich záleží? Je jim se mnou dobře? A jsem sám ochoten snést kritiku? Nebojí se mi lidé říct něco nepříjemného? (Nejen proto, že by se mě báli, ale možná také proto, že by se báli, že to neunesu?) Poprosil jsem někdy druhé, aby mě upozornili na mé chyby?

Ježíšova slova mi přijdou tak ostrá, že si člověk může snadno myslet: Raději nebudu hasit, co mě vyloženě nepálí. Nebo: Druhému nemohu říct nic negativního, protože se vždycky najde něco „před mým prahem“, co bych měl nejprve zamést. A dokonalý nebudu nikdy, takže bych měl raději držet jazyk za zuby. Jenže to by také nebylo dobře, a jsem přesvědčen, že o to Ježíšovi nejde.

Mám za to, že Ježíšovi jde především o to, abychom druhé neposuzovali šmahem a nemluvili s nimi bez rozmyslu. Upřímnost neznámá, že řeknu všechno, co mě napadne (a nejlépe hned).

A proto, abych mohl druhému pomoci, potřebuji nejdřív sám vidět, odstranit trám - to, co mi brání vidět dobře druhého člověka, vidět mu do očí, vidět mu do duše, abych mu porozuměl. (Říká se „oko - do duše okno“, Ježíš říká: Světlem tvého těla je oko. Je-li tvé oko čisté, i celé tvé tělo má světlo. Je-li však tvé oko špatné, i tvé tělo je ve tmě. (Lk 11,34)

Tím se dostávám k transparentci, průhlednosti, čiré ryzosti, která je opakem pokrytectví, do kterého se Ježíš strefuje nejen zde. Míří na pokrytce, nebo na „toho pokrytce v nás“. Co všechno je pokrytectví? Když si člověk na něco hraje, když se přetvařuje a dělá lepším... Nebo když se chová jinak než podle svého přesvědčení, když jedná v rozporu s tím, co říká, vypočítavě i nevědomě. Nebo když člověk zakrývá něco špatného v sobě... Jenže: my všichni máme v sobě něco špatného. Tak pokud nechceme být pokrytci, máme si to přiznat, a prosit druhé o to, aby nám nastavovali zrcadlo, aby nám říkali, co děláme špatně. Máme je prosit, aby to s námi vydrželi, a zároveň se snažit sami na sobě pracovat, aby s námi druzí měli lepší život. Naším ideálem je taková transparence, při které by přes nás druzí lidé mohli prohlédnout k Bohu. K tomu nemusíme být bezchybní - k Bohu vede nejrychlejší cesta právě skrze přiznání chyb nebo vin a prosby o odpuštění.

Bůh je velkorysý a dobrý ke všem. Ale také si „řekne svoje“, jak to často z Bible čteme, pokud neotáčíme list, když se nám něco nelíbí. I my se máme snažit s lidmi jednat dobře a vstřícně, ale nemáme přitakávat k sobeckému nebo nezralému jednání, k ziskosti, ke lži nebo neupřímnosti. Dostali jsme rozum, máme se učit rozlišovat špatné od zlého. Kdyby bylo naše svědomí jako síto, pak bych neměl na jiné lidi používat jemnější síto než na sebe. A než budu druhému radit, co má zlepšit nebo napravit, měl bych si nejprve svou radu vyzkoušet na sobě, zda je použitelná.

A měl bych si hlídat, abych mluvil o druhých lidech dobře, před nimi i před jinými - aby měli jistotu, že jim přeji, že mi o něj jde, že táhneme za jeden provaz. Pak snáze přijmou i něco méně příjemného. Vyndávání třísky (či spíš smítka) z oka je dost nepříjemné, měli bychom to dělat velmi opatrně a laskavě.

Věřit v Boží království znamená i to, že máme naději, že po pozemském životě nám Ježíš ještě umožní vyrůst k mnohem větší lásce k druhým lidem - že budeme umět mít rádi druhé lidi ještě víc než teď, a i oni nás...

Uvnitř čísla si můžete přečíst článek o sborovém dnu, možná překvapivý v hustotě prezentace něčeho z katolické praxe, možná překvapivý v tom, jak je modlitba růžence promyšlená (někdo říkal - jak složitá) a kolik je v ní biblických výpovědí. Chtěl bych k tomu dodat jen jedno - čeho si na br.f. Blešovi vážím (kromě jeho laskavosti, přejícnosti, přátelství atd.): stál si „za svým“ nebo spíše za oficiálním učením římskokatolické církve, nestyděl se říct naplno, čemu věří (když se dalo tušit, že to my evangelíci vidíme jinak), jeho odpovědi nebyly diplomaticky uhýbavé (aby se zalíbil), a přitom říkal: „Tak tomu věřím, ale nevadí mi, když tomu někdo věří jinak.“

Čeká nás druhá etapa opravy velkého sálu, zbývá nám upravit rozvody topení, provést „kosmetické“ zednické práce, obnovit původní dřevěnou podlahu a nahradit dřevěné obložení dvěma pěknými lištami (vše podle návrhu bytové architektky). Do Velikonoc se budeme k shromážděním v týdnu a na posezení po bohoslužbách scházet v „malém sále“ za kuchyní.

Sborový večer v březnu nebude a podpoříme poslední akci v rámci Měsíce přátelství s Izraelem (Chaverut). Odložíme i přednášku v rámci sborového dne a po

společném obědě můžeme vyrazit na první letošní „eku-výšlap“ (nebudeme se muset tísnit v malém sále vzadu a nebudeme pořádat „kolizní“ akci.

V rubrice „Staršovstvo“ si můžete přečíst o tom, že náš sbor získat docela velkou částku z pozůstalosti po br. Jaroslavu Bechném, který žil v Opavě. Tuším, že byl možná synem ses. Marie Bechné, kterou jsem znal z Domova pro seniory Podlesí. Kdybyste někdo věděl víc, moc rád se dozvím, komu vlastně za takový dar vděčíme.

Na zadní lavici v kostele zrovna přibyly jedna brožurka z Diakonie - o tom, jak dobře napsaná závěť může dědicům velmi usnadnit život, a také o tom, že odkaz nějakého jmění na dobročinnost není jen alternativou pro ty, kdo chtějí vydědit své děti či příbuzné. Vážím si toho, když někdo myslí na dobročinnost i za horizontem své pozemské pouti. Když Diakonii či církvi (apod.) byt' jen malou část dědictví odkáže, může tím dát svým dětem signál o tom, co je pro něj důležité a v čem by si přál, aby ho jeho potomci následovali.

Přeji Vám pěkné jarní dny.

Srdečně Váš *Daniel Heller*

Jubilanti

Květuše Volková
Marie Zetková

Milan Palacký

Bohatí a chudí

František Novotný

Jak bohatá je prázdná dlaň
na místě, kde tě to bolí.
Jak bohatý je prostý stůl,
kde chléb se láskou solí.

Jak chudý je ten, kdo obdiv svůj
si musí draze platit.
Jak chudý ten, kdo půjčil čest
a nemůže ji vrátit.

z knihy „Tichá vůně slov“

Staršovstvo

- Reminiscence
 - ekumenické bohoslužby
 - sborový den s bratrem Janem Blešou na téma *Růženec jako biblická modlitba*
 - staršovstvo děkuje bratru Trusinovi za vedení bohoslužeb v neděli 3.3.
 - farářský kurz na téma „Sloužit?“ a konference o Strategickém plánu ČCE „Reformanda 2030“ - informoval bratr farář Heller
- Bratr farář Jan Krupa odchází k 30.6. 2019 do důchodu a bude bydlet ve Valašském Meziříčí. Od 1.10. 2019 je ochoten sloužit na poloviční úvazek na Velké

Lhotě ve spolupráci s naším bratrem farářem Hellerem. Bude ještě dále upřesněno.

- Sborové shromáždění 31.3. 2019

Byla provedena revize účtů. Zprávu za staršovstvo přednese bratr Fojtů. Zprávu o hospodaření sboru, kterou připravila ses. Janírková, přednese bratr Jelínek. O přípravu a přednesení ostatních zpráv požádá bratr Heller ty, kdo je každoročně připravují.

- Žádosti o svatbu

- Markéta Nohavicová a Matyáš Markusík, Daniela Valchařová a Jaroslav Ekl, Tereza Cibulcová a Petr Kozák, Zuzana Krcháková a Ondřej Gašpar – staršovstvo souhlasí

- Den Diakonie

- neděle 26.5.2019 - bohoslužby proběhnou v hospicové zahradě, cimbálový koncert v 11.00 hod. v našem kostele

- Další termíny

- 7.4.2019 v 15.00 hod. ve Zlíně - pověření členů seniorátního výboru z řad presbyterů

- 28.–29.9. 2019 sborový výlet

- Dozorčí rada střediska Diakonie

Zaměstnanci Diakonie - střediska ve VM zvolili paní Marii Semančíkovou jako zástupce zaměstnanců v Dozorčí radě střediska na dobu do sloučení střediska se střediskem Diakonie - Hospic Citadela. Br. farář Heller zašle zprávu o volbě Dozorčí rady střediska na Dozorčí radu Diakonie ČCE.

- Sestra Eva Janírková podala finanční informace k 3. březnu 2019. Pokladna: 37 511,- Kč, bankovní účet: 85 201,- Kč, saláry hotově: 2 600,- Kč, saláry bankou: 3 200,- Kč, sbírky celkem za únor: 8 775,- Kč, z toho: pro potřeby sboru 3 605,- Kč, účelová 1 610,- Kč. Mimořádná sbírka na pomoc rodině zemřelého faráře Aleše Mosteckého 10 227,- Kč. Celocírkevní sbírka na křesťanskou službu 3 560,- Kč. Bude vyhlášena mimořádná postní sbírka ve prospěch vracejících se uprchlíků v Sýrii.

Účelová sbírka za rok 2018 činí 31 246,- Kč. Staršovstvo rozhodlo o rozdělení této částky takto:

- časopis Český bratr pro sbory na Ukrajině 700,- Kč

- adopce na dálku 4 900,-Kč

- sociální fond 5 646,-Kč

- rekondiční pobyt seniorů v Sola Gratia 20 000,- Kč

Sbor obdrží z pozůstalosti po bratru Jaroslavu Bechném 68 000,-Kč.

- Hospodářské záležitosti

- Jsou nainstalována nová venkovní okna v chodbě fary.

- Oprava podlahy ve velkém a malém sále proběhne v březnu a dubnu 2019, doba trvání cca 6 týdnů. V sobotu 9.3.2019 je brigáda na vystěhování nábytku, v úterý 12.3.2019 je brigáda na odstranění stávajícího obložení. Po dokončení zednických prací bude brigáda na demontáž stávající podlahy. Předpoklad

ukončení prací je 12.4.2019. Staršovstvo souhlasí s časovým harmonogramem prací. Předběžný rozpočet je cca 98 000,-Kč. Provedení bude se dvěma lištami dle návrhu arch. Renaty Odstrčilové. Typ nátěru podlahy a firmu, která nátěr provede, vybere bratr Zajíček.

ze zápisu Tomáše Jelínka

Udalo se

Růženec jako biblická modlitba

Na sborovou neděli 24. února jsme měli hosta kněze Jana Blešu z Kelče, který nám povídal o růženci.

Růženec je opakovaná modlitba, ale i pomůcka, která se při této modlitbě používá: šňůrka s navlečenými korálky a křížkem, která slouží k tomu, aby se člověk, který se modlí, nemusel rozptylovat počítáním jednotlivých dílčích modliteb. Tato pomůcka má i úspornější podobu - růžencový prstýnek, na kterém je deset malých výstupků a jeden větší.

Růženec je tzv. rozjímavá modlitba - to znamená, že modlící už nemyslí jen na to, aby řekl správně jednotlivá slova, ale přemýšlí dál nad jejich obsahem. V pravoslavné tradici se podobně říká tzv. *Ježíšova modlitba* - nazvaná podle Ježíšova jména, ne podle toho, že by se ji modlil Ježíš. Je krátká a zní takto: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným.“ Aby člověk nemusel počítat, kolikrát ji prosloví, používají pravoslavní k recitaci této modlitby růženec, který je trochu jinak uspořádaný, než ten západní; v Rusku mu říkají „ščotky“.

Jaká je historie modlitby růžence? Benediktini (nejstarší mnišský řád) se modlili sto padesátkrát žalmů za týden. Během misijní činnosti v Anglii a Irsku v raném středověku narazili na místní obyvatele, kteří neuměli číst, a pro ně vymysleli jinou alternativu. Vedli místní lidi k tomu, aby se denně pomodlili sto padesátkrát modlitbu Páně, a to na třikrát po 50.

Zatímco benediktini žili na venkově, věnovali se zemědělství, byli ekonomicky soběstační a dávali práci lidem v okolí kláštera, dominikáni a františkáni byli chudí a věnovali se pastorační, misijní a charitativní činnosti. Rozvoj měst vedl k tomu, že církve zakládala kláštery ve městech, a chudoba ve městech vedla církve k založení sociálních služeb, které kláštery poskytovaly. Jak se dominikáni a františkáni stěhovali do měst, tak se modlitba růžence šířila v církvi rychle.

Největší krok k dnešní podobě růžence učinili dominikáni - rozdělili každou padesátku na pět dílů po deseti. Modlitbu růžence složili z několika textů. Prvním je *apoštolské vyznání víry*, dalším modlitba *Otče náš*, dalším chvalozpěv *Sláva Otci* (v Evangelickém zpěvníku je součástí zpívané luterské liturgie na str. 824, ale i zakončením některých bratrských písní) a dalším modlitba *Zdrávas Maria*, kterou dominikáni dali na místo modlitby Páně, a ta zůstala v každém „desátku“ jen 1x.

Ta je složena z andělského pozdravení – *Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou!* Dále z Alžbětina konstatování – *Požehnaná jsi ty mezi ženami a požehnaný*

je plod života tvého, k čemuž dodali jméno Ježíš.

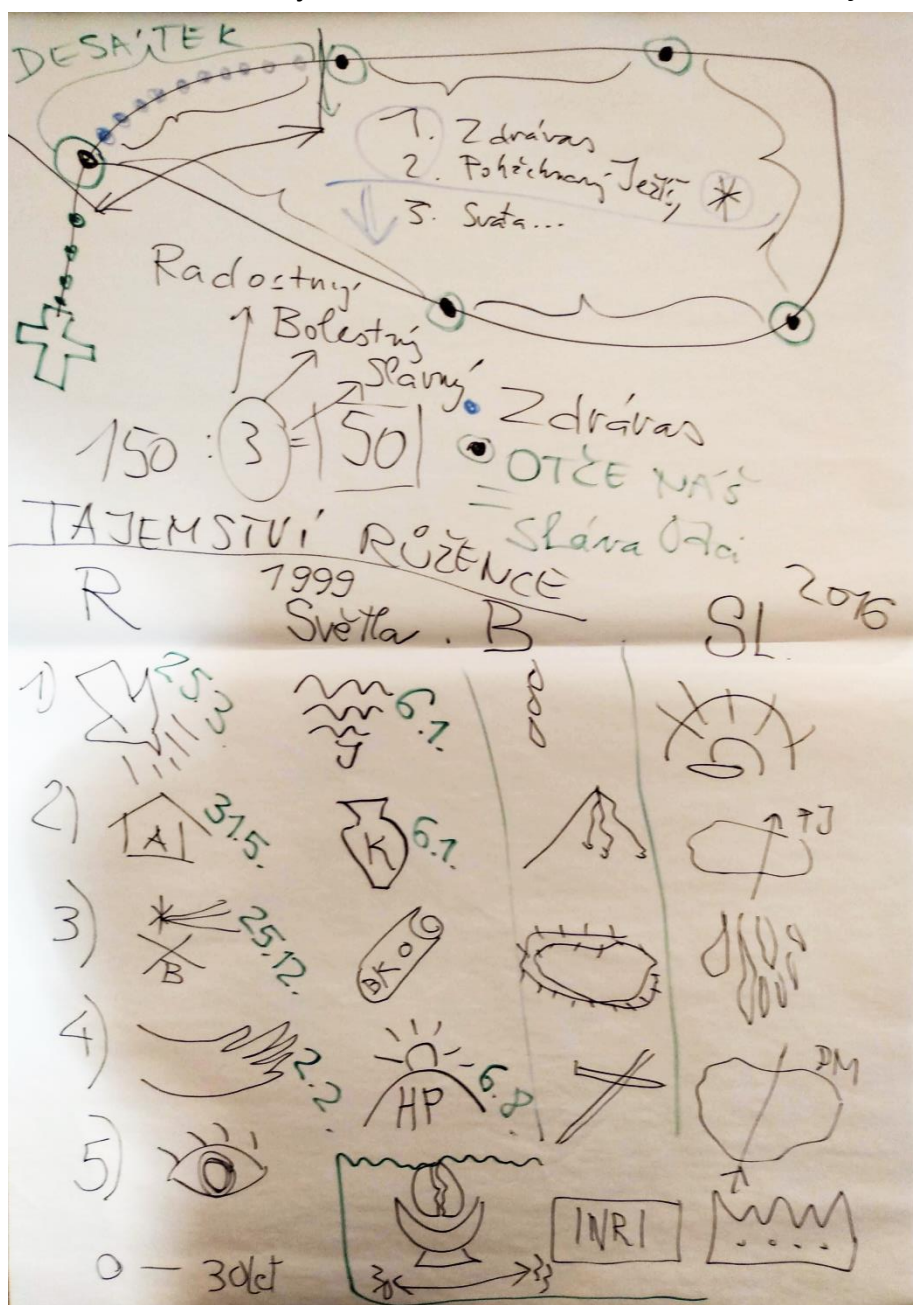
„Milosti plná“ (Lk 1,28) je v řečtině jedno slovo, které se vyskytuje v Novém zákoně jen zde, o Marii. Tradičně je vykládáme tak, že Marie byla natolik naplněná milostí, zcela „plná“, že v ní nemohlo být nic zlého.

První dvě části modlitby „Zdravas“ jsou biblické (Lk 1,28 a Lk 1,42). Třetí část se už obrací k Marii s prosbou: „Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodině smrti naší. Amen.“ Titul matka Boží je vyznání z Efezského koncilu (r. 431), které bylo vyjádřením toho, že Kristus je Bůh. Prosba o přímluvu se týká dvou nejdůležitějších chvílí v našem životě – první je *nyní*, druhá v *hodinu naší smrti*.

Ve „smyčce“ růžence je 5 kuliček jiných a mezi nimi 10 stejných. Počet vychází z počtu 150 žalmů, které jsou vyděleny třemi a vzniklých padesát je rozloženo na pětkrát deset. Každý „desátek“ je spojený se životem Ježíše a Marie. Jsou to tzv. *růžencová tajemství* - tajemství víry, o kterých mohou lidé při modlitbě rozjímat. Podle nich má modlitba růžence několik variant. Obvykle se lidé modlí *růženec radostný, bolestný, slavný* a poměrně nově i *růženec světla* (zavedl papež Jan Pavel II. v roce 1999).

Radostný růženec se zaměřuje na Ježíšův život od jeho početí do 12 let: První „zastavení“ vychází ze zvěstování panně Marii podle Lk 1,28nn, které se připomíná 25.3. Druhé „zastavení“ zmiňuje Mariinu návštěvu u Alžběty podle Lk 1,40nn; františkáni ji začali připomínat 31.5. v rámci svého důrazu na Ježíšovo lidství. Třetím bodem je narození Ježíše (25.12.), čtvrtým obětování v chrámě (podle Lk 2,22nn, připomíná se na Hromnice, 2. 2.), pátým nalezení dvanáctiletého Ježíše v chrámě podle Lk 2,41nn.

Růženec světla je zaměřen na několik událostí z doby Ježíšova veřejného

působení - křest v Jordánu, proměnění vody ve víno v Káni Galilejské, hlásání Božího království a vyzývání k obrácení, proměnění na hoře (např. Lk 9,28, v kalendáři 6.8.) a na ustanovení eucharistie na Zelený čtvrtek.

Bolestný růženec se zaměřuje na Ježíšovo umučení. Rozjímá se v něm těchto pět tajemství: „který se pro nás krví potil“, dále „byl pro nás bičován“ a „trním korunován“, „pro nás nesl těžký kříž“ a „byl pro nás ukřižován“.

Ve *slavném růženci* se rozjímá nad Ježíšovým zmrtvýchvstáním a nanebevstoupením, nad sesláním Ducha svatého, nad nanebevzetím Panny Marie a nad jejím korunováním v nebi (tato tajemství vycházejí z 12. kap. knihy Zjevení).

Z těchto jednotlivých variant vzniká 4 x 5, tedy 20 tajemství růžence. Lidé se obvykle modlí radostný růženec v pondělí a sobotu, růženec světla ve čtvrtek, bolestný v úterý a pátek a slavný ve středu a neděli.

Když se lidé modlí celou modlitbu růžence, *zahajují ji recitací Apoštolského vyznání víry, modlitby Páně* a tří modliteb *Zdravas Maria*, do kterých se přidávají za jméno Ježíš postupně tři vedlejší věty („...v kterého věříme“, „...v kterého doufáme“ a „...kterého nade všechno milujeme“), následuje zvolání *Sláva Otci*, pak proběhne modlitba pěti „desátek“ a celý cyklus růžence je pak zakončen modlitbou *Zdravas Královno*.

„Desátek“ růžence se skládá z *modlitby Páně*, pak následuje desetkrát modlitba *Zdravas Maria*, do které se za jméno Ježíš obvykle vkládá jedno z „tajemství“. Celý desátek je zakončen zvoláním *Sláva Otci*, po kterém následuje krátká modlitba „Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.“

Celá recitovaná společná modlitba růžence zabere obvykle asi dvacet minut. V mnoha farnostech se lidé modlí růženec před začátkem bohoslužeb. Před liturgickou reformou Druhého vatikánského koncilu (do začátku 70. let 20. st.) se lidé modlili růženec dokonce při mši svaté, protože liturgie byla latinsky a lidé jí moc nerozuměli.

V poslední době se mnoho lidí modlí tzv. Korunku Božího milosrdenství. Je to návrh modlitby, který podala řeholní sestra Faustyna Kowalska z Polska před druhou světovou válkou, a formálně byl schválen papežem Janem Pavlem II. v roce 2001. Jedná se o doporučení vzývat Boží milosrdenství. Jedná se o jiný text, než je modlitba růžence, ale se stejnou pomůckou.

V diskusi se mluvilo o různých způsobech rozjímání. Br.f Jan Bleša řekl, že jsou mu blízká jezuitská duchovní cvičení, která jsou rozložena do tří týdnů. První týden je zaměřen na dotknutí se ubohosti a hříšnosti. Druhý je svoboda, kdy si můžeme vybrat, kudy půjdeme dál. Třetí týden klade důraz na vytrvalost - jít vytrvale podle toho, co jsme si zvolili.

Rozjímavá modlitba se mezi evangelíky šíří díky zpěvům z Taizé. Tyto zpívané modlitby se mnohokrát opakují a vedou nás k hlubšímu zamyšlení a ke zklidnění. Člověk už při nich nemyslí jen na text modlitby, ale může nechat své myšlenky plynout dál. Někteří anglikáni a luteráni také používají růženec, ale místo modlitby *Zdravas Maria* zařazují *Ježíšovu modlitbu* (v.v.).

Modlitba může mít mnoho podob, protože jde o komunikaci s někým, kdo je jiný, než my. Proto nemusí odpovídat tomu, jak komunikujeme běžně mezi sebou, a nemusí podléhat ani zvykům, ani předepsaným formám. *Anna Jelínková a Daniel Heller*

Zemřelí

Sestra **Drahomíra Škrabánková** se narodila dne 15.6.1935 na liptálských pasekách v „Hlubokém“ Anně a Antonínovi Gavendovým. Vyrůstala ale bez tatínka, který od nich odešel, se svým starším bratrem Pavlem a mladší nevlastní sestrou Jindřiškou. Když opustila školní lavice, seznámila se se svým budoucím manželem Josefem Škrabánkem. V roce 1954 se vzali a postupně se jim narodily děti Vladimír, Drahomíra, Josef a Naděžda. Bydleli na pasekách v „Háji“, kde hospodařili až do roku 1971. S velkou láskou se starala o rodinu a obětavě pečovala zejména o nejmladší dceru, kterou kvůli zdravotním obtížím denně vozila do školy i ze školy. V té době začala pracovat v JZD Liptál v přidružené výrobě, kde šila tašky, a to až do odchodu do důchodu.

Když se jí v roce 1971 narodila dcera Miroslava, odstěhovala se se svým manželem a svou maminkou do Valašského Meziříčí. Maminka však brzy na to v 63 letech zemřela, což paní Drahomíra těžko nesla.

Časem se opět s manželem vrátili do „Háje“, aby tam nebyla manželova maminka sama. Spolu tam hospodařili až do roku 2001, kdy měla sestra Drahomíra těžký úraz a ležela pět týdnů na oddělení ARO ve vsetínské nemocnici. Boj o život díky Bohu vyhrála a opět se mohla radovat ze života. Byla trpělivá, skromná a vděčná Pánu Bohu za všechno, co jí dopřál. I když ji provázely starosti a problémy a již od dětství i různé nemoci, žila přesto všechno naplno pro své děti. Největší radost jí dělalo 14 vnoučat a 22 pravnoučat.

Když v roce 2002 zemřel její manžel, vrátila se zpět do Valašského Meziříčí, kde žila ve společné domácnosti s dcerou Mirkou, která se o ni pečlivě starala. Občas jezdila na liptálské paseky ke své dceři, aby si užila přírody a svých známých. Loni se jí splnil velký sen setkat se úplně s celou rodinou na „Hromově“ a se všemi se povесelit.

Její zdravotní stav se však stále zhoršoval, hlavně po vážné urologické operaci, a i když se velmi dobře zotavovala, její vyčerpané tělo už nemělo potřebnou sílu

bojovat s nápořem těžší chřipky. Sestra Škrabánková zemřela v úterý 19. února 2019 ve věku nedožitých 83 let.

Poznal jsem ji jako velmi pokornou, tichou a zbožnou ženu, která hledala ve svém životě víc, než co nalézala v tom, co bylo běžné v rodině i v církvi. Možná si vzpomínáte, že po bohoslužbách u nás někdy navštěvovala i shromáždění *Křesťanských sborů*, malého společenství, které se scházelo na faře v „malém sále“.

Rozloučení se sestrou Drahomírou se konalo v sobotu 23. února v evangelickém kostele v jejím rodném Liptále a byla pochována na tamním hřbitově. Sestra farářka Mária Jenčová kázala na text z knihy Zjevení 2,(2a)8b-10: *Toto praví ten první i poslední, který byl mrtev a je živ: „Vím o tvých skutcích, o tvém úsilí i tvé vytrvalosti. Vím o tvém soužení... Neboj se toho, co máš vytrpět. Buď věrný až na smrt, a dám ti vítězný věnec života.“* Děkujeme sestře farářce Jenčové za slova útěchy a prosíme Pána Boha, aby potěšoval zarmoucenou rodinu sestry Škrabánkové, která je jí velmi vděčná za všechno, čím pro ně byla, a za všechno, co pro ně vykonala. Do záhlaví jejího smutečního oznámení jí dali krásné Kristovo zaslíbení: *„Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, byť pak i umřel, živ bude.“* (Jan 11,25) Nechť dá každému z této krásné a široké rodiny poznat svou lásku a věrnost.

Daniel Heller

Diakonie

Českobratrské církve evangelické

Diakonie
Valašské
Meziříčí

Žerotínova 319/21
Valašské Meziříčí, 757 01
Telefon: 573 034 161- recepce
stredisko@diakoniev.m.cz
www.diakoniev.m.cz
Číslo účtu: 1855020319/0800

Diakonie ČCE
– hospic CITADELA

Žerotínova 1421
Valašské Meziříčí, 757 01
Telefon: 571 629 084 - recepce
hospic@citadela.cz
www.citadela.cz
Číslo účtu: 94-2556380247/0100

Milé sestry a bratři,

srdečně Vás zveme do Diakonie na další tvůrčí dílny pro dobrovolníky, které se uskuteční 11. 3 od 13 do 17 hod v Denním stacionáři Dobromysl. Na předešlých setkáních jsme šili hračky, pekli perníky, šili jsme také toaletní a nákupní tašky. Tentokrát dílny povede dobrovolnice, která má bohaté zkušenosti s technikou scrapbookingu. Pokud Vás těší jakékoliv tvoření, přijďte mezi nás.

Výrobky, které vznikají v tvůrčích dílnách pro dobrovolníky, se budou prodávat v dobročinném obchůdku

Otevření Darovánku plánujeme na konci dubna, termín musíme přizpůsobit dárčům mobilního domku, ve kterém bude dobročinný obchod umístěn (na Žerotínově ulici mezi Domem Sociálních služeb a Seniorparkem).

O přesném termínu otevření i zahájení sběru Vás budu informovat v dubnovém čísle. Pro ty z Vás, kteří plánujete jarní úklid ve svém šatníku či jiných věcičkách, zde uvádím, jaké věci budeme v dobročinném obchůdku Diakonie sbírat a prodávat:

- Ručně vyráběné výrobky (např. přáníčka, pletené ponožky, šperky, obrazy apod.)
- Keramiku, sklo, porcelán, dárkové předměty
- Hračky (pouze čisté, kompletní a nepoškozené)
- Kuriozity a starožitnosti (sbírky, kuchyňské potřeby, funkční hodiny, svícný, kostýmy, kroje, luky a meče☺ apod.)
- Módní doplňky – kabelky, šátky, klobouky, bižuterie
- Oblečení (vyprané a vyžehlené, bez žmolků a viditelných známek obnošení)
- Boty – pouze v perfektním stavu
- Nové knihy a použité knihy bez známek opotřebení

Čisté, nepoškozené, prodejné ☺

Vzhledem k omezeným možnostem našeho skladu nebudeme moci přijímat: Elektrospotřebiče, nábytek, kočárky, sedačky, nemoderní a viditelně obnošené oděvy a obuv.

Veškeré peníze z prodeje v Darovánku budou určeny na činnost Diakonie. O konkrétních službách a projektech se dozvíte více na www.diakoniev.cz

Příjem a prodej darovaných věcí budou zajišťovat dobrovolníci. Chcete-li posílit jejich řady, neváhejte mě kontaktovat. Ráda Vám podám podrobné informace.

Alena Hellerová, koordinátorka dobrovolníků

ze sborové korespondence: Výzva k modlitbě

Praha 7. 3. 2019

Milé sestry, milí bratři,

modleme se v předvelikonoční době za ty, kdo jsou v ohrožení života, kdo se neobejdou bez pomoci druhých, kdo jsou na tom zle. Jsou to lidé v naší blízkosti. O některých víme dobře, o některých jen letmo a vzpomeneme si na ně občas. Můžeme učinit o trochu více. Modleme se za ně.

A také jsou to lidé daleko od nás, lidé, které neznáme jménem. O jejich utrpení se dozvídáme nejčastěji z médií. A často žasneme, jak je možné, že jejich život bez domova, bez jídla a základní lékařské péče je v tak obrovském protikladu s naším zabezpečeným způsobem života!

Modleme se ve shromážděních i v soukromí za ty, kdo se vracejí do válkou zničené Sýrie a hledají, jak žít dál. Modleme se za změnu situace v Jemenu tak, aby se humanitární pomoc dostala k milionům těch, kdo umírají hladem. A pamatujme i na další místa, další trpící. Čiňme tak ve skvělé naději, že ten, jemuž patří všechna moc i sláva, totiž Kristus, má soucit s utrpením každého člověka, vždyť na sobě zakusil utrpení i smrt. A z Boží moci žije.

Požehnaný předvelikonoční čas přeje Synodní rada ČCE

Bohoslužby:

10. 3.	1. neděle v postu	9.30	bohoslužby s večeří Páně a kázáním pro děti
17. 3.	2. neděle v postu	9.30	bohoslužba slova
24. 3.	3. neděle v postu	9.30	bohoslužby s večeří Páně
31. 3.	4. neděle v postu	9.30	bohoslužby a sborové shromáždění
7. 4.	5. neděle v postu	9.30	bohoslužby s kázáním pro děti

Další program ve sboru a ve městě:

17. 3. neděle 16.00 poslední setkání v cyklu Chaverut:
Aktuální situace na Blízkém východě - beseda se zástupkyní
velvyslance státu Izrael v ČR *Irit Amitai* - ve velkém sále
zámku Žerotínů

24. 3. neděle 11:30 společný oběd
13.00 ekumenický výšlap z Nového Jičína
do Hodslavic (sraz v Novém Jičíně na autobusovém nádraží
ve 13.00, odjezd autobusu z Valašského Meziříčí ve 12.30)

Pravidelný týdenní program

Středa	15.00	náboženství pro předškoláky (6.+20.3., 3.4.)
	17.00	setkání rodin (6.+20.3., 3.4., u Trusinů)
Čtvrtek	13.00	náboženství
	17.00	biblická hodina
Pátek	18.00	mládež
Neděle	8.45	zkouška pěveckého kroužku
	9.30	bohoslužby a nedělní škola

Bohoslužby v Domově Seniorpark:

- neděle co 14 dní ve 14.00 hod.
- farář Daniel Heller 10.3., 24.3., 4.4.

Úřední hodiny:

kdykoli dle dohody

Farář Daniel Heller

mobil: 777 342 910

pevná linka: 571 161 561

daniel.heller@evangnet.cz

Pastorační pracovnice

Věra Tyralíková

mobil: 723 981 253

Pokladník Eva Janírková

mobil: 777 344 994

Adresa sboru:

Blahoslavova 3

757 01 Val. Meziříčí

telefon do kanceláře:

571 161 560

e-mail: valasske-

mezirici@evangnet.cz

číslo účtu

u Poštovní spořitelny:

190396260/0300

<http://valasske->

mezirici.evangnet.cz

NÁŠ ČASOPIS

Vydáno 10. 3. 2019

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Anna Jelínková

Palackého 420/21

757 01 Val. Meziříčí

mobil: 721 935 185

anna@jelinek.eu